

بیمه سیل

- کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی

- کارشناس ارشد مدیریت MBA

- کارشناس ارشد مدیریت دولتی

- محمود سبزی

- مسعود قاسمی

- محمود متقی

مقدمه

در بیمه‌نامه‌ای مجزا از NFIP و صرفاً از سوی چند شرکت بیمه‌گر خصوصی ارائه می‌شود. با وجود تلاش‌های گسترده برای تعمیم این رشته از سوی بیمه‌گران، بسیاری از افراد در معرض خطر سیل، کماکان موفق به خرید بیمه‌نامه سیل نشده بودند.

خسارات ناشی از سیل‌های گسترده توفان کاترینا³ در سال ۲۰۰۵، موجب بحث در مورد شیوه‌های بهبود برنامه‌های دولت فدرال درباره این خسارت‌ها شد. به‌همین ترتیب، سیل می‌سی‌سی‌پی در سال ۲۰۱۱ و طوفان ایرنه⁴، که هر دو باعث خسارت‌های فیزیکی و اقتصادی زیادی شدند و بعضاً بدون پوشش بیمه‌ای بودند، باعث بازنگری‌هایی درباره نحوه مدیریت خطر جاری شدن سیل، ساخت سدها و دیگر موانع مصنوعی، طرح بیمه سیل دولت فدرال و بعضی از برنامه‌های خصوصی‌سازی در این باره شدند. به‌همین خاطر، کنگره

به‌دلیل وقوع مکرر طغیان‌های رودخانه می‌سی‌سی‌پی¹ در طول دهه ۱۹۶۰ و افزایش هزینه مالیات‌دهندگان، برای تأمین بودجه پرداختی به قربانیان این سیل‌ها، کنگره آمریکا در سال ۱۹۶۸، طرح ملی بیمه سیل² را تصویب کرد.

این طرح در برگیرنده سه اصل کلی بود: ارائه پوشش‌های بیمه مسکونی و تجاری برای خسارت سیل، بهبود مدیریت دشت‌های سیلابی و توسعه نقشه‌هایی از مناطق سیل‌خیز.

در زمان تصویب این طرح، خسارات ناشی از سیل در بیمه‌نامه جامع اتومبیل پوشش داده می‌شد. اما هیچ پوششی برای خسارات ناشی از جاری شدن سیل در بیمه‌های مالکان خانه‌های استاندارد، مستأجران یا در اکثر بیمه‌نامه‌های اموال دیده نمی‌شد. این پوشش

3. Hurricane Katrina

4. Hurricane Irene

1. Mississippi River

2. National Flood Insurance Plan (NFIP)

و الزام FEMA و دفتر پاسخ‌گویی دولت^۴ برای ارزیابی ظرفیت بیمه اتکایی خصوصی، بازارهای سرمایه و مالی برای تقبل سهمی از ریسک برنامه ملزم می‌کرد. مطابق دفتر بودجه کنگره انتظار می‌رود این اصلاحات ۲/۷ میلیارد دلار دیگر طی ۱۰ سال آینده صرفه‌جویی ایجاد کند.

• همچنین این قانون دربرگیرنده ماده‌ای بود که توسط سناتور راجر ویکر^۵ و آر.میس^۶ مورد مذاکره قرار گرفته‌ایم تا به خاتمه منازعات در مورد میزان خسارت باد در مقابل آب در هنگامی که ساختار، به‌طور کلی خسارت‌دیده و تا حد زیادی از بین می‌رود، کمک کند. شرط ویکر استفاده از داده‌های حاصل از آژانس‌های فدرالی مانند بنیاد ملی شرایط جوی و اقیانوسی برای کمک به تخصیص خسارات کلی بین دو خطر مذکور یا به عوامل خسارت بعد از یک طوفان بزرگ بود.

• پیشنهاد گسترش NFIP برای ارائه پوشش به موارد استثنا بود، شامل: هزینه‌های مازاد زندگی جهت کمک به جبران غرامت صاحب‌خانه‌هایی که مجبور به ترک خانه‌های خود در زمان سیل شده بودند و پوشش بیمه وقفه کسب‌وکار برای کسب‌وکارهایی که فعالیت‌های آنها به دلیل سیل دچار اختلال شده و به حالت تعلیق درآمده بود. GAO در حال مطالعه تأثیر افزایش این پوشش‌ها بر صنعت بیمه است.

در آخرین جلسه، تغییرات قابل توجهی را با اجازه انجام اصلاحات موقتی و کوتاه‌مدت به جای اصلاحات بلندمدت به تصویب رساند. تلاش‌ها برای اصلاحات بعدی این برنامه همچنان ادامه دارد.

۱. تازه‌ترین پیشرفت‌ها • اصلاحات بلندمدت

در ۲۹ ژوئن ۲۰۱۲، یک ماه قبل از انقضای آخرین تمدید کوتاه‌مدت، کنگره با تصویب قانون اختیاردی مجدد به NFIP تا ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۷ موافقت کرد. معیار، مرتبط با HR4348، قانون الحاقی حمل‌ونقل زمینی ۲۰۱۲ بود که برنامه بزرگراه^۱ را برای دو سال و نیز بهره‌فعلی وام‌های دانشجویی را برای یک‌سال تمدید می‌کرد.

• این قانون، توافقی بین لایحه تصویبی مجلس و پیشنهاد متفاوت کمیته بانکداری مجلس سنا^۲ در سال ۲۰۱۱ بود. به علاوه، این قانون به آژانس مدیریت اضطراری فدرال^۳ اجازه می‌داد تا با قدرت بیشتری نرخ‌ها را از ۱۰ درصد کنونی، تا حداکثر ۲۰ درصد در سال افزایش دهد و این نرخ‌ها را از ابتدای ژوئیه ۲۰۱۲ برای خانه‌هایی، که سکنه تنها در زمان تعطیلات از آنها استفاده می‌کنند. اموالی که درحال حاضر چند پرونده خسارتی سیل تکراری داشته‌اند و اموال تجاری تا ۲۰ درصد طی پنج سال آینده بالا ببرند و در نهایت یارانه را تا ۳۰ درصد در برخی اموال کاهش دهند. این قانون همچنین مقامات FEMA را برای خرید بیمه اتکایی از بازار خصوصی

4. The Government Accountability Office (GAO)
5. Roger Wicker
6. R. Miss

1. Highway Program
2. The Senate Banking Committee
3. The Federal Emergency Management Agency (FEMA)

• بیمه‌نامه‌های معتبر: در حالی که تعداد بیمه‌نامه‌های سیل در حال اجرا افزایش یافته، بخش قابل توجهی از جمعیت در معرض خطر سیل، کماکان در برابر آسیب‌های ناشی از سیل بیمه نشده‌اند، با وجود اینکه سیل در نیمکره غربی در بهار سال ۲۰۰۸ و پس از توفان آیکه^۱ بسیار بیشتر روی داده است. آخرین اطلاعات در دسترس نشان می‌دهد که در سال ۲۰۱۰، بیش از ۵/۷ میلیون بیمه‌نامه معتبر در مقایسه با ۵/۰ میلیون بیمه‌نامه در سال ۲۰۰۵ و ۴/۳ میلیون بیمه‌نامه در سال ۱۹۹۹ صادر شده است. حق بیمه این بیمه‌نامه‌ها از ۲/۲ میلیون دلار در سال ۲۰۰۵ به ۳/۴ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۰ رشد داشته است. در سال ۲۰۱۰، با وجود اینکه هیچ طوفان بزرگی در سرزمین‌های اصلی ایالات متحده رخ نداده بود، اما تعداد ۲۷،۹۲۳ مورد غرامت پرداخت شده (در مقایسه با ۲۱۲،۵۱۸ در سال ۲۰۰۵) وجود داشته است و مبلغ این ادعای خسارت‌ها ۷۱۸ میلیون دلار، در مقایسه با مبلغ ۱۷/۷ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۵ بود.

۲. پیشنهاد

• طرح ملی بیمه سیل

پیش از اینکه کنگره در پی جاری شدن سیل‌های مکرر گسترده در امتداد رودخانه می‌سی‌سی‌پی قانون ملی بیمه سیل در سال ۱۹۶۸ را تصویب کند، عکس‌العمل ملی به بلای سیل باعث ساخت سیل‌گیرها، سدها و سازه‌های دیگر برای جلوگیری از سیلاب شد، سیاستی که می‌توانست ساخت‌وساز در مناطق سیل‌خیز را افزایش دهد.

1. Hurricane Ike

قانون ملی بیمه سیل، NFIP را ایجاد کرد که جهت جلوگیری از هزینه‌های فزاینده، معافیت مالیاتی و جوه ذخیره‌ای مالیات‌دهندگان برای قربانیان سیل و میزان فزاینده آسیب‌های ناشی از سیل طراحی شده بود. NFIP دارای سه مؤلفه بود: ارائه بیمه سیل و طوفان، مدیریت دشت‌های سیلابی و ترسیم نقشه خطر سیل. بیمه سیل فدرال تنها زمانی قابل استفاده بود که دولت‌های محلی مقررات تأیید شده توسط NFIP درباره مدیریت دشت‌های سیلابی برای پهنه‌های سیل‌خیز را به شکل مناسبی اجرایی می‌کردند. پس از این مرحله حدود ۲۰۴۰۰ انجمن در سراسر کشور در این برنامه شرکت کردند. هر چند پوشش NFIP در خارج از مناطق پرخطر نیز در دسترس است.

برای ارائه پوشش رانش زمین، قانونی در سال ۱۹۶۹ تصویب و بار دیگر در سال ۱۹۷۳ اصلاح شد. تا آن زمان، خرید بیمه سیل با حدود یک میلیون بیمه‌نامه معتبر، عمدتاً داوطلبانه صورت گرفته بود. اما اصلاحیه ۱۹۷۳ محدودیت‌هایی را برای استفاده از منابع مالی فدرال در دشت‌های سیلابی پرخطر اعمال نمود، اصلاحیه‌ای که انتظار می‌رفت (منجر به افزایش پوشش سیل به شکل تقریباً جامع در این مناطق شود). این قانون وام‌دهندگان را که توسط سازمان‌های فدرالی اداره، نظارت یا بیمه می‌شدند را مجبور می‌کرد تا از وام دادن به املاک منطقه دشت‌های سیلابی که در NFIP قرار داشتند، خودداری کنند، مگر زمانی که این املاک تحت پوشش بیمه سیل قرار می‌گرفتند. الزام به تهیه بیمه سیل برای ساختمان‌هایی که کمک‌های مالی از

ارائه شد. شرکت‌های بیمه مشارکت‌کننده، هزینه‌های اندکی را برای بیمه‌نامه‌های صادرشده و خسارت‌های پرداخت شده، دریافت می‌کنند. در مقابل دولت فدرال مسئولیت خسارات تعهدشده را به عهده می‌گیرد. امروزه، اکثر بیمه‌نامه‌هایی که از طریق طرح صدور به سلیقه خود صادر شده‌اند اما از پشتوانه پوششی دولتی برخوردار نیستند، از طریق بازار خصوصی قابل حصول می‌باشند.

NFIP انتظار داشت به‌طور متوسط در خسارات پرداختی سالیانه خود دارای پشتوانه خاصی باشد (به‌عنوان مثال، حق بیمه‌ها در یک سطح دقیق اکچوئری تعیین شوند). در یک سال استثنایی، همانطور که طوفان کاترینا نشان داد، خسارت‌ها ممکن است فراتر از حق بیمه‌های دریافتی باشند و NFIP، بدهکار بزرگ وزارت خزانه‌داری ایالات متحده شود؛ زیرا به احتمال زیاد قادر به بازپرداخت این خسارت‌ها نخواهد شد. خسارت‌های طوفان کاترینا و درصد بناهای خسارت‌دیده بیمه‌نشده باعث ایجاد بازنگری‌های کلی در این طرح بیمه سیل شد. ارزیابان خسارت سیل باید برای تعیین خسارت‌های NFIP آموزش ببینند و گواهی‌نامه دریافت نمایند. همه ارزیابان خسارت عمومی NFIP باید نمونه‌ای از تصفیه خسارات سیل را بررسی و رسیدگی کنند. بیمه‌گرانی که نتوانند الزامات NFIP را رعایت نمایند، باید موارد قانونی را رعایت کنند، در غیر این صورت، ممکن است از این برنامه کنار گذاشته شوند.

همانند دیگر بیمه‌نامه‌ها، نرخ‌های بیمه سیل نیز بر درجه خطر استوار است. FEMA خطر سیل را برای تک تک مناطق مورد نظر ارزیابی می‌نماید، این کار در پایان منجر به انتشار هزاران نقشه نرخ سیل منحصر به فرد می‌شود. بر اساس داده‌های این نقشه‌ها مناطق پرخطر به عنوان مناطق ویژه در معرض خطر سیل^۹ شناخته می‌شوند. نقشه‌های دشت سیلابی به صورت ادواری با حذف و اضافه نمودن برخی از مناطق مشخص به‌عنوان پرخطر و کم‌خطر، به مرور به‌روزرسانی می‌شوند. فناوری جدید به‌کاررفته، برنامه‌های کاهش سیل را قادر می‌سازد تا با دقت بیشتری مناطق در معرض سیل را نشان دهند. هم‌زمان با گسترش دشت‌های سیلابی و حواشی آن به علت

سازمان‌های فدرال برای ساخت این بناها دریافت می‌داشتند مانند اداره امور سربازان بازنشسته^۱، نیز به‌کار می‌رود. از آنجا که وام رهنی اولیه اعطایی به این بناها غالباً توسط بانک مبداء^۲ به نهادهای دیگری واگذار می‌شد، اجرای این قانون بسیار ضعیف صورت می‌گرفت.

قانونی در سال ۱۹۹۴ تصویب شد که بر اساس آن اجرای بیمه سیل تقویت شد. این قانون شامل شرطی است که مانع مساعدت دولت در زمان وقوع بلایای طبیعی به افرادی می‌شود که دو بار دچار سیل زدگی شده‌اند و در خرید بیمه پس از سیل اول کوتاهی کرده‌اند. بناهای ساخته‌شده در دشت‌های سیلابی در عین اینکه باید همه مقررات ایالتی را رعایت کنند، باید الزامات ارتفافی را نیز رعایت کنند. هنگامی که هزینه تعمیر و بازسازی یک ساختمان قدیمی معادل ۵۰ درصد ارزش بازاری آن باشد، آن ساختمان باید برای انطباق با کدهای ساخت‌وساز جاری به‌روزرسانی شود. مطالعه NFIP در سال ۲۰۰۷ روی مزایای ساختمان‌های بلند مرتبه نشان داد که به علت حق بیمه‌های خیلی پایین، مالکان خانه‌هایی که در منطقه سیل‌آسا قرار دارند معمولاً می‌توانند هزینه‌های ساخت‌وساز بالاتر را در کمتر از پنج سال تأمین کنند. FEMA تخمین می‌زند که ساختمان‌های ساخته‌شده با استانداردهای NFIP در حدود ۸۰ درصد کمتر از مواردی که بدون رعایت این استانداردها ساخته شده‌اند، در یک سال آسیب می‌بینند.

● روش کار

بیمه سیل در ابتدا تنها از سوی نمایندگان بیمه‌ای که به‌طور مستقیم با طرح فدرال سروکار داشتند، قابل ارائه بود، اما برنامه بیمه‌نامه «مستقیم»^۳ از سال ۱۹۸۳ با ترکیب بخش خصوصی/عمومی^۴ با عنوان «صدور به سلیقه خود»^۵ از طریق صندوقی از شرکت‌های بیمه^۶ برای صدور بیمه‌نامه‌ها و ارزیابی خسارت‌های سیل^۷ از طرف دولت فدرال، با تأمین حق بیمه مساوی مطابق برنامه بیمه مستقیم^۸،

1. The Veterans Administration
2. The Originating Bank
3. The «Direct» Policy Program
4. Private/Public Cooperative
5. Write Your Own
6. A Pool of Insurance Companies
7. Issue Policies and Adjust Flood Claims
8. The Same Premium As The Direct Program

9. Special Flood Hazard Areas (SFHAs)

بیمه سیل خسارات فیزیکی مستقیم سیل و زیان‌های ناشی از فرسایش به علت بارش سنگین و طولانی مدت، افزایش طوفان‌های ساحلی، ذوب شدن برف، مسدود شدن سیستم‌های زهکشی طوفان، شکسته شدن سیل‌گیرها یا سایر عوامل مشابه را پوشش می‌دهد.

تازه‌های جهان بیمه ماهنامه خبری - آموزشی

تحت پوشش قرار داده می‌شوند. پوشش جایگزینی، هزینه بازسازی بنا تا میزان قبل از آسیب را می‌پردازد. ارزش نقدی واقعی معادل هزینه جایگزینی منهای کاهش در ارزشی است که در طول زمان رخ می‌دهد. بیمه سیل مازاد در تمام مناطق خطر از برخی بیمه‌گران خصوصی برای بیمه‌گذاران NFIP و صاحب‌خانه‌هایی که در NFIP شرکت نکرده‌اند، قابل دریافت است. پوشش محتویات داخل بناها محدود است. محدودیت‌های پوشش برای اموال تجاری تا ۵۰۰,۰۰۰ دلار برای ساختمان و ۵۰۰,۰۰۰ دلار دیگر برای اسباب و اثاثیه آن است.

برای ممانعت مردم از به تعویق انداختن خرید این پوشش بیمه‌ای به زمانی که آب در حال بالا آمدن است یا جاری شدن سیل امری اجتناب‌ناپذیر بشود، بیمه‌گذاران باید دوره انتظار ۳۰ روزه را تا قبل از اینکه بیمه‌نامه آنها اجرایی شود، تحمل کنند. در سال ۱۹۹۳، ۷۸۰۰ بیمه‌نامه خریداری شده در آخرین دقایق منجر به ۴۸ میلیون دلار خسارت در مقابل فقط ۶۲۵,۰۰۰ دلار حق بیمه دریافت شده گردید.

پیشنادهایی جهت تغییر

NFIP چهار هدف عمده را دنبال می‌کند: کاهش

خطر خسارات سیل، کاهش هزینه‌ها و عواقب

ناشی از جاری شدن

سیل،

جاری شدن سیل در مناطقی که قبلاً بر خطر در نظر گرفته نشده بودند و بالعکس، اجرای طرح‌های الگویی نیز می‌تواند تغییر کند.

اساساً مردم تمایل دارند که خطر سیل را دست کم بگیرند. پرخطرترین مناطق (منطقه A) دارای خطر سیل سالانه ۱ درصدی و احتمال خطر جاری شدن سیل ۲۶ درصدی در طول مدت زمان یک وام رهنی ۳۰ ساله است. علاوه بر این، افرادی که در نواحی مجاور مناطق پرخطر زندگی می‌کنند، ممکن است تا به حال در معرض سیل قرار نگرفته باشند. NFIP بیان می‌کند که ۹۰ درصد از بلایای طبیعی در این مناطق، شامل خطرات سیل است. از زمان آغاز این برنامه فدرال، حدود ۲۵ تا ۳۰ درصد از تمام خسارات پرداخت شده عموماً در مناطقی بوده‌اند که در زمان خسارت به طور رسمی به عنوان مناطق سیل‌خیز ویژه تعیین نشده بودند. پوشش NFIP در خارج از مناطق پرخطر با حق بیمه پایین‌تر به راحتی قابل حصول است.

بیمه سیل، خسارات فیزیکی مستقیم سیل و زیان‌های ناشی از فرسایش به علت بارش سنگین و طولانی مدت، افزایش طوفان‌های ساحلی، ذوب شدن برف، مسدود شدن سیستم‌های زهکشی طوفان، شکسته شدن سیل‌گیرها یا سایر عوامل مشابه را پوشش می‌دهد. برای اینکه حجم آب‌ها، سیل در نظر گرفته شوند، باید حداقل دو هکتار را پوشش دهد. خانه‌ها براساس هزینه جایگزینی تا ۲۵۰,۰۰۰ دلار و اثاثیه آنها بر اساس ارزش واقعی پول نقد تا ۱۰۰,۰۰۰ دلار

ناشی از تعطیلات و برای خانه‌های دست دوم. علاوه بر این، آنها مجاز به افزایش حق بیمه‌های بالاتر تا حد خودکفایی نهایی در این برنامه می‌باشند.

• پوشش سیل در کشورهای دیگر:

دو روش اساسی ارائه بیمه سیل در کشورهای توسعه یافته وجود دارد. در روش اول، سیستم اختیاری است، در این حالت بیمه‌گران بیمه‌نامه‌های استاندارد خود را برای پوشش مکمل خسارات سیل با پرداخت حق بیمه اضافی توسعه می‌دهند. این سیستم با علم به این واقعیت که تنها کسانی که به احتمال زیاد در معرض خطر سیل خواهند بود بیمه‌نامه را خریداری می‌کنند (وضعیتی که در صنعت بیمه به انتخاب نامساعد معروف است)، با شکست روبه‌رو می‌شود. کشورهای با پوشش اختیاری عبارت‌اند از آلمان، ایتالیا و هلند. روش دیگر «گروه‌بندی» است. براساس این سیستم، پوشش سیل با پوشش خطرات دیگری مانند حریق و توفان همراه است، در این سیستم در صورت گسترش خطر خسارات سیل در کل یک منطقه جغرافیایی بزرگ، حق بیمه دریافتی برای سایر پوشش‌ها توزیع می‌شود و تا حد زیادی باعث افزایش درصد جمعیت تحت پوشش برای سیل می‌شود. کشورهایی که این روش را اتخاذ کرده‌اند شامل انگلستان، اسپانیا و ژاپن هستند. علاوه بر این، در برخی از کشورها (از جمله فرانسه و اسپانیا)، برنامه‌های جبران خسارت دولتی برای حوادث بزرگی مثل سیل در هنگامی که هزینه فاجعه به سطح معینی می‌رسد، اتخاذ می‌کنند.

با مشاهده جدول ۱ به این نتایج دست می‌یابیم:

- در سال ۲۰۱۱ به طور متوسط مقدار پوشش سیل ۲۲۶،۱۷۳ دلار و حق بیمه متوسط ۶۱۳ دلار بود.
- در سال ۲۰۱۱، خسارت سیل به طور متوسط ۲۸،۲۹۲ دلار، کمتر از ۴۶،۴۶۴ دلار در سال ۲۰۰۸، (سال طوفان آیک) بود.
- NFIP حق بیمه‌های صادر شده را از مبلغ ۱/۷ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۱ به مبلغ ۳/۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۱ افزایش داد.
- به دنبال نشت نفت در خلیج مکزیک در اوت ۲۰۱۰، آژانس مدیریت اضطراری فدرال اعلام کرد که NFIP خسارت‌وارده به

کاهش تقاضا برای کمک‌های فدرال و حفظ و بازگرداندن کارکردهای مفید دشت‌های سیلابی. در گزارش نهایی منتشر شده در سال ۲۰۰۶ توسط مؤسسه آمریکایی تحقیقات^۱، که یک ارزیابی از طرح بیمه سیل فدرال انجام داد، بیان شد که با وجود کار زیاد، این برنامه در کوتاه‌مدت به اهداف بخشی خود دست نیافته است، به دلیل اینکه NFIP توانایی هدایت توسعه دشت‌های سیلابی برای پرهیز از این اتفاقات را نداشته و نمی‌تواند کارکردهای مفید دشت‌های سیلابی را حفظ کند. علاوه بر این AIR، اظهار کرد: بسیاری از مردم هنوز هم تحت پوشش این بیمه نیستند یا به اندازه کافی برای خسارت سیل پوشش داده نشده‌اند. AIR همچنین اشاره کرد که NFIP در رسیدن به اهداف خود با ضعف در بودجه کافی کنگره، کمبود اطلاعات مرتبط، سوء تفاهم در مورد ماهیت این برنامه و عدم هماهنگی مواجه شده است.

گزارش منتشر شده FEMA در سال ۲۰۰۷ پیشنهاد می‌کند که الگوهای توسعه باید برای حفاظت از مناطق حساس محیطی تغییر یابند و مناطق تحت پوشش طرح سیل باید به نحوی تشویق به تغییر الگو یا ممانعت از توسعه و گسترش بناها در این مناطق شوند.

یکی دیگر از انتقادات وارده به NFIP این است که منابع مالی آن برای پوشش خسارت‌ها کافی نیست. از دلایل پایین بودن حق بیمه یکی این است که حق بیمه پوشش خانه‌هایی که قبل از استقرار مقررات مدیریت دشت سیلابی، ساخته شده بودند، مشمول یارانه شده‌اند. در نتیجه، حق بیمه پرداختی برای پوشش سیل توسط صاحبان این املاک، تنها ۳۰ تا ۴۰ درصد از خطر واقعی خسارت را تأمین می‌کند.

قانون‌گذارانی که مقررات را به منظور بررسی مجدد اختیارات NFIP رسیدگی می‌کنند، تغییرات بسیاری را پیشنهاد داده‌اند که مستلزم افزایش درآمدهای آتی NFIP خواهد بود، از جمله ملزم کردن صاحبان املاک مستقر در مسیرهای سیل‌های مکرر برای پرداخت حق بیمه‌های متناسب با هزینه واقعی خسارت‌های آنها و حذف تدریجی یارانه‌های ارائه شده در بیمه سیل برای خسارت‌های

1. The American Institutes for Research (AIR)

جدول ۱. طرح ملی بیمه سیل، ۲۰۱۱-۱۹۸۰

سال	بیمه‌نامه‌های معتبر در پایان سال	تعداد خسارات پرداختی	مبلغ خسارات پرداختی (به ۱۰۰۰ دلار)
۱۹۸۰	۲,۱۰۳,۸۵۱	۴۱,۹۱۸	۲۳۰,۴۱۴
۱۹۸۵	۲,۰۱۶,۷۸۵	۳۸,۶۷۶	۳۶۸,۲۳۹
۱۹۹۰	۲,۴۷۷,۸۶۱	۱۴,۷۶۶	۱۶۷,۸۹۷
۱۹۹۵	۳,۴۷۶,۸۲۹	۶۲,۴۴۱	۱,۲۹۵,۵۷۸
۲۰۰۰	۴,۳۶۹,۰۸۷	۱۶,۳۶۲	۲۵۱,۷۲۱
۲۰۰۵	۴,۹۶۲,۰۱۱	۲۱۲,۲۳۵	۱۷,۷۴۰,۳۱۲
۲۰۰۶	۵,۵۱۴,۸۹۵	۲۴,۶۰۸	۶۴۰,۹۶۸
۲۰۰۷	۵,۶۵۵,۹۱۹	۲۳,۱۴۴	۶۱۰,۲۴۷
۲۰۰۸	۵,۶۸۴,۲۷۵	۷۴,۴۲۶	۳,۴۷۰,۷۱۱
۲۰۰۹	۵,۷۰۰,۲۳۵	۳۰,۸۹۵	۷۷۶,۹۸۱
۲۰۱۰	۵,۶۴۵,۴۳۶	۲۸,۹۹۶	۷۶۷,۶۲۵
۲۰۱۱	۵,۶۵۴,۸۴۶	۶۵,۳۱۵	۱,۸۴۷,۸۸۲

جدول ۲. ده مورد از مهم‌ترین پرداخت‌های وقوع سیل در طرح ملی بیمه سیل^۱

رتبه	تاریخ	واقعه	ایالت	تعداد خسارات پرداختی	مبلغ خسارات پرداختی (به میلیون دلار)	متوسط خسارات پرداختی (به میلیون دلار)
۱	اوت ۲۰۰۵	طوفان کاترینا	AL, FL, GA, LA, MS, TN	۱۶۷,۶۷۹	۱۶,۲۶۲	۹۶,۹۸۴
۲	سپتامبر ۲۰۰۸	طوفان آیکه	AR, IL, KY, LA, MO, OH, PA, TX	۴۶,۳۸۹	۲,۶۶۱	۵۷,۳۵۵
۳	سپتامبر ۲۰۰۴	طوفان آیوان ^۱	AL, DE, FL, GA, LA, MD, MS, NJ, NY, NC, OH, PA, TN, VA, WV	۲۷,۶۵۳	۱,۵۸۷	۵۷,۳۹۵
۴	اوت ۲۰۱۱	طوفان ایرنه	CT, DC, DE, MA, MD, ME, NC, NH, NJ, NY, PA, RI, VA, VT	۴۳,۵۸۵	۱,۲۷۹	۲۹,۳۳۹
۵	ژوئن ۲۰۰۱	طوفان حاره ای آلیسون ^۲	FL, LA, MS, NJ, PA, TX	۳۰,۶۶۳	۱,۱۰۴	۳۶,۰۰۰
۶	مه ۱۹۹۵	لوئیزیانا سیل ^۳	LA	۳۱,۳۴۳	۵۸۵	۱۸,۶۶۷
۷	سپتامبر ۲۰۰۳	طوفان ایزابل ^۴	DE, MD, NJ, NY, NC, PA, VA, WV	۱۹,۸۶۸	۴۹۳	۲۴,۸۳۲
۸	سپتامبر ۲۰۰۵	طوفان ریثا	AL, AR, FL, LA, MS, TN, TX	۹,۵۰۹	۴۷۲	۴۹,۶۶۰
۹	سپتامبر ۱۹۹۹	طوفان فلوید ^۵	CT, DE, FL, GA, MA, ME, MD, NH, NJ, NC, PA, SC, VA, VT	۲۰,۴۳۸	۴۶۲	۲۲,۶۱۸
۱۰	سپتامبر ۲۰۱۱	طوفان گرمسیری لی ^۶	PA, NY	۹,۷۱۸	۴۳۵	۴۴,۷۶۴

اموال به علت «اختلاط روغن و دیگر آلاینده‌ها در آب سیل» را فدرال بود. پوشش می‌دهد.

منابع:

- از سپتامبر، دولت فدرال ۱۵ مورد از بلایای طبیعی بزرگ سیلی در سال ۲۰۱۲ را پیش‌بینی کرده بود.
- منابع جهت استفاده علاقه‌مندان در دفتر نشریه تازه‌های جهان بیمه موجود است.
- در کل سال ۲۰۱۱، شامل ۵۳ فاجعه بزرگ سیل ایالت در اعلامیه

۱. شامل وقایع از سال ۱۹۷۸ تا ۳۱ جولای ۲۰۱۲. برنامه بیمه ملی سیل به‌عنوان رویدادی که حداقل ۵۰۰، خسارات پرداختی داشته است، شناخته شد. (در زمان وقوع به دلار اعلام شده است)

- Hurricane Ivan
- Tropical Storm Allison
- Louisiana Flood
- Hurricane Isabel
- Hurricane Rita
- Hurricane Floyd
- Tropical Storm Lee